

samt for samme Skolebestyrelse fremlægge saadanne Vidnesbyrd om Duellighed, som denne maatte finde tilstrækkelige, hvortil dog ikke udfordres, at den Paagældende skal have underkæstet sig den befalede Skolelærerexamen. Skolebestyrelsen er da forpligtet til at afholde Examen paa selve Skolen, ved hvilken Skolens Lærer selv examinerer efter Skolebestyrelsens Opgivende. Andre Indberetninger om Skolens Tilstand, uden forsaavidt de angaae statistiske Oplysninger, kunne ikke fordras. Skolebestyrelsens Kjendelser saavel om Lærernes Duellighed som Underviisningens Tilstrækkelighed kunne indaankes for Skoledirektionen samt Kirke- og Underviisnings-Ministeriet.

vedtoges med 35 Stemmer mod 1.

Sagens Overgang til tredje Behandling fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 35 St.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Fortsættelse af den afbrudte første Behandling af: Udkast til Lov om Maaden, hvorpaa Beskændere af den mosaiske Tro skulle edfæstes inden Retten.

(Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 1073 ff.; den paabegyndte 1ste Behandling i Tidenden. Sp. 405—6; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 245 ff.)

Foruden de af Udvalget i Betænkningen stillede Endringsforslag var følgende fremkommet:

af Udvalgets Mindretal (Hafø):

ad § 1.

Stedetsfor Mindretallets Forslag Nr. 2 i Udvalgets Betænkning:

Efter Ordet „Gud“ i Linie 9 tilføies: „Amen!“; og Resten af Paragrafen udgaaer.

Ordføreren (Strøm): Da Sagen er til første Behandling, finder jeg som Ordfører for Diebliffet ikke Anledning til at gaae videre

ind paa den, men skal ganske henholde mig til Udvalgets Betænkning. Jeg skal saa meget mindre indlade mig paa de stillede Endringsforslag, som de ikke idag kommer til Afstemning. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henstille til den høitærede Justitsminister, om han ikke vilde udtale, hvorvidt der fra hans Side kan være Noget imod at tiltræde den af Udvalget i Betænkningen Sp. 248—249 gjorte Henstilling med Hensyn til den Instruering, der vil være at meddele samtlige Landets Dommere og Dørrigheeder.

Justitsministeren: Jeg skal indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Med Hensyn til det første Endringsforslag, der gaaer ud paa, at der efter Ordene „inden Retten“ skal tilføies „eller for Dørrigheden“, skal jeg foreløbig gjøre den Erindring, at idet Lovudkastet har knyttet sig til den tidligere Lovgivning, der alene angik Edfæstning inden Retten, har det ikke været anseet nødvendigt at give det en større Udstrækning. Tidligere, da de i Lovgivningen foreskrevne Former vare strengere, kunde der udvilles sig nogen Ulempe, da der ingen Regler vare foreskrevne, naar Eden afslødes for Dørrigheden; men saa simple, som Formerne nu efter nærværende Lovudkast skulle være, ville saadanne Ulemper ikke kunne komme til at finde Sted. For det Tilfælde, at Thinget imidlertid paa et senere Stadium skulde vedtage Endringsforslaget under Nr. 1, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at saa vil en tilsvarende Tilføjning til Lovens Titel nok ogsaa blive nødvendig (Ordføreren: Ja!). Med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 2 og 3 kan der fra min Side ikke være nogen Erindring at gjøre. I Anledning af det Forslag af Mindretallet, der gaaer ud paa, at der efter Ordet „Gud“ tilføies „Amen!“ skal jeg bemærke, at efter den Kundskab, jeg har været istand til at skaffe mig om Hensigtsmæssigheden af at tilføie dette Ord, har jeg ikke kunnet komme til andet Resultat, end at der efter Retspraxis, saaledes som denne i en vis Periode udviklede sig, var tre forskellige Arter af Rettergangseder. Disse tre forskellige Arter af processuelle Eder vare bundne til disse afvigende Former. En af dem var